1875. II. évfolyam. 233. szám. Debreczen, Csütörtök, november 25.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimzendők.

Az országházból.

Budapest, nov. 24.

A költségvetési vita ma ismét visszatért az általános tárgyalás terére. Simonyi Ernő ur kegyessége folytán, ki az általános vitakor elmondani elfelejtett támadásait ma puffogtatta el hasztalanul arra az ördöngös pénzügyminiszterre, kit nem akar fogni a szélbal golyóbis.

Szenvedélyesen, kiméletlenül támadta meg a kormányt, s másfél órán át tartott beszédében többek közt azon vakmerő állitást is megreszkirozá, hogy főkép a p. ü. miniszter volt az, ki Magyarországot ezen szomoru helyzetbe hozta.

Beszéde kezdetén meghatottságának adott kifejezést azon meggyőződés sugallta melegség által, melylyel a pénzügyminiszter jelenleg a takarékosságot hangsulyozza, de figyelmezteti a házat arra is, hogy ugyancsak a mostani pénzügyminiszter volt az, ki az előbbi kormányok politikáját hasonló melegséggel védte. Áttér aztán a budget egyes tételeire s azt állitja, hogy nem ment el a pénzügyminiszter a takarékosság legszélső határáig: sem a központi igazgatásban, sem a pénzügyi igazgatás egyéb ágaiban. Különben azon megtakaritások is, melyek jelenleg a budgetben láthatók, nem teljesen a jelenlegi pénzügyminiszternek érdemét képezik.

E mellett figyelmeztet arra, hogy az adók 1874. óta 20 millióval növekedtek. Hivatkozás történik gyakran a 9-es bizottság javaslataira, szóló e bizottság javaslatait nem tartja irányadóknak, mert abban oly képviselők vettek részt, kik vagy voltak már miniszterek, vagy csak akartak azok lenni. Azt mondta multkor valaki a házban, hogy a Deák-párt a történelemé: szóló is azt hiszi, hogy az, de azon történelemé, mely meg fog e pártról ugy emlékezni, mint megemlékezett a zsidókról és az izmaelitákról, kik tönkre tették II. András alatt Magyarországot.

A szükségletek számi nagyságára vonatkozva, hivatkozik sir John Bowring esetére az angol parlamentben, ki soknak tartotta a chinai angol nagykövet fizetésére előirányzott 4000 font sterlinget. Palmerston erre azt kérdezte töle, elvállalja-e ő az általa ajánlott összegen (2000 font) a chinai követséget? Mire Bowring igenlöleg felelvén, az összeg 2000 fontra leszállittatott. Szóló is azt mondja, hogy engedjék öt és társait kormányra jutni s akkor meg fogják mutatni, hogy ki tudnak jönni az általuk inditványozott összegekkel.

A ház ezen ajánlatot általános derülttéggel fogadta s valóban jogosult is volt ez azon kiméletlen támadásokért, melyekkel uralkodott pártokat igyekezett pellengérre állitani. Ha Simonyi Ernő az ismaelitákhoz mer valamely pártot hasonlitani, akkor mit mondjunk a függetlenségi párt intentióiról? Valóban nem csudálkozunk a derültség s boszankodás hangjain, melyet Széll Kálmán sem tudott kikerülni, kit Simonyi Ernő támadása leginkább érintett.

Beszédjét azon természetes csudálkozáson kezdé, hogy nem érti: miért kezd Simonyi egy második általános vitát, mely most jogosulatlan időpazarlás. Ő nem is követné a képviselőt válaszadásával, ha személyesen nem volna megtámadva. Simonyi vádjára nézve, hogy mint pénzügyi előadó okozta elő a mostani nyomort, büszkeséggel utal akkori müködésére s figyelmeztet a ház naplójára. Utal első 1871-iki jelentésére s arra, hogy épen a szélsőbaloldalról jött a költség felemelésének inditványa. 1868-ban, midőn ő még nem volt a pénzügyi bizottság tagja, egy nap alatt több vasutat szavazott meg az országgyülés, melyet 3 év alatt megbirt volna. Utal arra, hogy 1872-ben a pénzügyi bizottság jelentésében csaknem annyit s ugyanazt mondta, mint Simonyi jelenleg; melyért öt saját pártja is megrövta, 1873-ban már rendkivüli intézkedések szükségét mondta ki s 1874-ben már nem is vállalta el az előadói széket. Öt tehát nem lehet vádolni azzal, hogy a rosz rendszert meghonositotta.

Áttérve Simonyi második vádjára, a megtakaritások nagyságát védi s utal az államköltségvetés sommázatára, hol valóban 5 millió takarékosság van s csak az okozhatta Simonyi tévedését, hogy a netto budgetet vette irányadóul s nem a brutto budgetet, mit a „tudatlan“ képviselőház bizonyosan tud.

Simonyiék egyedül csak a törlést ajánlják csaknem cynicus rövidséggel, a nélkül, hogy megtudakolták volna, vajjon képesek-e ezen reductiora a nélkül, hogy komolyan gondolkoznának felette, vajjon nem semmisittetnének meg ezáltal az adminisztratió érdekei? Ő is törölt, azonban csak a lehetőségig s tovább menni nem képes. Tegnap irta alá mintegy 80 tisztviselő elbocsáttatását s ilyen példa több van: emberi szempontból sajnálja ezen esetet, azonban ez mutatja, hogy nem fél a takarékosság szélső határáig menni. Ő nem tudja vajjon az ország még az állitólagos megtakaritás árán is hajlandó lenne-e ezen experimentumnak alávetni magát, hogy Simonyi legyen a vezető? O ezt nem hiszi, hogy hamar bekövetkezék.

A ház élénk helyeslése kisérte a sikerült választ, melynek nagy érdeme az, hogy egészen rögtönözve volt. A befejezése után következett öt perczet arra használta fel gr. Zichy Nándor, hogy összeszedvén czopfos eszméit, ismét izetlenkedjék. Felesleges szószaporitása után következett a részletes vita, melyben ujra Simonyi Ernő vett részt, ajánlván a központi igazgatásnál tetemes reductiókat, melyeknek lehetetlenségét a p. ü. miniszter rögtön bebizonyitá.

Az általános vitánál, gróf Zichy Nándor után még Helfy is szólott minden hatás és siker nélkül.

× **Az udvari gyász** néhai Ferencz főherczeg, Modena herczege, ő kir. fenségeért, legfelsőbb rendelet következtében, 1875-dik évi november 24-től kezdve tizennégy napon keresztül, a következő fokozatokkal lesz viselendő:

A cs. kir. tábornokok, törzs- és főtisztek a gyászidőnek egész tartama alatt, szolgálatban és szolgálaton kivül, balkarjokon fátyolt viselnek.

A cs. kir. titkos tanácsosok, kamarások és udvari méltóságviselők az első nyolcz napon, vagyis november 24-től deczember 1-jéig bezárólag, fekete öltözetben befuttatott karddal; az utolsó hat napon pedig, vagyis deczember 2-tól deczember 7-kéig bezárólag, fekete öltözetben szines karddal jelennek meg;

vagy mindkét alkalommal a kis egyenruhában, fátyollal a balkaron, s az udvari gyász fokához előirt karddal.

A legmagasb és magas hölgyek, valamint az udvarhölgyek, az első nyolcz napon, vagyis november 24-től deczember 1-jéig bezárólag, fekete selyemben, fekete hajékkel, fekete ékszerrel, fekete keztyükkel és fekete legyezővel; az utolsó hat napon pedig, vagyis deczember 2-tól deczember 7-ig bezárólag, fekete selyemben fehér csipke hajékkel s diszitéssel, és igaz ékszerrel, vagy pedig hamuszin és fehér öltözékben fekete csipke diszitéssel, fekete ékszerrel vagy gyöngyökkel jelennek meg.

× **Rövid hirek. A közigazgatási bizottság** tegnapi ülésében befejezte a közigazgatási bizottságról szóló javaslat tárgyalását. **Az erdélyi képviselők** értekezletet tartottak, melyben azon hátrányokat hangsulyozták, melyekkel a gabonavám eltörlése az erdélyi földmivest állitólag sulytani fogná. **Az államtisztviselők nyugdijazása** ügyében a kormány tjavaslatot dolgozik ki, mely valóban érezhető hiányt fog pótolni.

TÖRVÉNYJAVASLAT

a kir. bíróságoknál és ügyészségeknél alkalmazandó fizetési fokozatokról.

1. §. A kir. táblai birák az e. f. kir. törvényszéki birák, járásbirák, aljárás-birák, kir. ügyészek és alügyészek fizetése két fokozat szerint állapittatik meg.

Első fokozatképen az eddigi fizetések mennyisége változatlanul fentartatik.

A második fokozaton a fizetések összege következő:

I-ör Budapesten.

Kir. táblai biró	2600 forint.
Törvényszeki biró	1800 „
Járásbiró	1800 „
Aljárásbiró	1300 „
Kir. ügyész	1800 „
Alügyész	1300 „

II-szor Vidéken:

M.-Vásárhelyi kir. táblai biró	2000 forint.
Törvényszéki biró	1300 „
Járásbiró	1300 „
Kir. ügyész	1300 „

2. §. Mindaz, aki az 1. §-ban emlitett valamely állomásra, ezen törvény hatályba lépte után neveztetik ki, a második fokozatra nézve megállapitott fizetés élvezetébe lép.

3. §. Ha a 2-ik fokozatban levő birói és ügyészi személyzet száma az ugyanazon minőségben levők összes számának felét meghaladja, a kinevezés sorrendje szerint a legidősebb az első fokozatba lép, ugy hogy, mindaz első, mind a második fokozat egyenlő számu tagból álljon. Ha egyenlő felosztás nem lehetséges, a kisebb szám az első, — a nagyobb a második fokozatra esik.

8. §. Az 1871. XXXI. t. cz. 11. §-ában foglalt kedvezmény, ugyanazon feltételek szerint a második fokozatra nézve is alkalmazandó.

5. § Ezen törvény által sem a már kinevezettek szerzett jogai, sem az 1871. XXXII. t. cz. §-nak egyébb intézkedései nem érintetnek.

6. §. Ezen törvényvégrehajtásával az igazságügyminiszter bizatik meg.

Budapesten, 1875. nov. 4.

Perczel Béla s. k.
igazságügyminiszter.

KELETI DOLGOK.

× Tegnap egy előkelő orosz lap nyilatkozott azon harczias hirek s kalandos tervek ellen, mintha akár maga Ausztria-Magyarország, akár pedig Oroszországgal együtt be akarna avatkozni Törökország belügyeibe. Az orosz lap szerint a kérdésben csakis az összes hatalmak által közösen valósitott actió lehetséges. S igy megnyugtatva érezhetik magukat azok, kik a bekövetkező háborutól már előre, és nem ok nélkül, rettegtek.

A keleti bonyodalmak Romániában is megváltoztatták a helyzetet. România külügyminisztere, Boerescu beadta lemondását, némelyek szerint egészségi okokból, de sokan hiszik, hogy azon nézetkülömbség miatt, mely közte és a kormány közt a keleti bonyodalmakkal szemben támadt. Boerescu, ha visszavonul is a miniszteriumból, azért nagy befolyással fog birni ezentul is a conservativ pártban, melynek egyik legkiválóbb tagja. Neki határozottan nagy érdemei vannak, România csak hálával tartozhatik iránta. Ő barátságos viszonyba hozta a kis országot a nagyhatalmakkal, erélyesen védelmezte Olaszország jogait a portával szemben s megértve Andrássy grófnak România irányában táplált jóakaratu czélzatait, a szomszéd országot monarchiánkhoz is közelebb hozta a külpolitika terén.

Szerbiában ismét kezdik már végig hordozni a véres kardot az országban a török ellen — szóval és a sajtóban. Okul és alkalmul szolgál erre a szerb tulzóknak az a körülmény, hogy Krisztics, mint tegnap is irtuk, Cettinjeben dicséri az istent, s arra törekszik, hogy szerb-montenegrói véd- s daczszövetséget hozzon létre. Most tehát az ultrák ismét fennhangon beszélnek, villogtatják a yataganokat és izgatják a népet; addig verik a vasat, a mig meleg. Ebből uj bonyodalmak keletkezhetnek, azokra pedig egyátalán nincs szüksége a szerbiai kormánynak, melynek egyedüli létfeltétele a béke fenntartása. És a szerb kormánynak ugyancsak vigyázni kell, mert a békét az európai hatalmasságok szigoru tekintete óhajtja.

FŐVÁROSI HIREK.

△ **Király ő felsége** a nagymegyeri helv. hitv. evang. egyházközségnek — iskola épitésre — magán pénztárából 200 frtot adományozott. — **Eötvös József** b. szobrához Huszár Adolf szobrász, az eredeti szobor kolosszalis mérvében mellszobrot készitett — **Az orsz. nőképző egylet** fogja az idén meg nyitni a farsangi mulatságok sorát, január 9-én a redoutban megtartandó tombolájával. — **A népszinház rendezőségéhez** egy népszinházlátogató a „Kelet Népe“ szerkesztősége utján, figyelmeztetést intéz, melyben megrója Dancz Ninát a miért a „Falu roszá“-ban oly botrányosan rövid viganót viselt. — **Schidek Ferencz** budai kömüves tegnap délután a 126. számu bérkocsi által elüttetve, — koponyáján erős ütést szenvedett. Azonban a bérkocsiban ülő gr. Cziráky János tárnokmester rögtön intézkedett ápolásáról.

VIDÉKI HIREK.

△ **Surányi Szidonia,** Surányi Lajos m. kir. catasteri becslőbiztos 17 éves leánya, f. hó 13-án Temesváron meghalt. — **Zomborban** e hó 22-én este 11 órakor, a város közepén, két utonálló egy buza kereskedőt agyon ütött és a nála levő nehány ezer frtot elraboltak. — **Dr. Jókai Géza** Jókai Mór testvérjének fia, P. Kovácsiban telepedett le, hol a környékbeli nép részéről, nagy rokonszenvnek örvend. — **Sárbogárdon** mükedvelői-társulat alakult, melynek czélja, jótékony czélu előadásokat rendezni. — **Lövenstein Mór,** ki a tanitói pályán 30 évig müködött, Nagy-Váradon elhunyt — **Nagy-Szombatban** Gr. Eszterházy István főispán, a város főkapitányát — L. Antalt — felfüggesztette hivatalától.

HELFERT BÁRÓ

hirhedt röpiratáról a magyar és osztrák lapok nagy része terjedelmes czikkeket hoz. Alig lehet valami természetesebb, mint az, hogy mi a magyar részről a legélénkebb figyelemmel kisérjük azon nyilatkozatokat, a melyek Helfert báró örületes szemtelenségeire vonatkozólag a bécsi lapokban napvilágot látnak. Nem láthatjuk tehát érdektelennek kivonatosan ismertetni azon czikket, mely e tárgyban a „Neue fr. Pr.“ tegnap reggeli lapjában megjelent.

E czikkből azt is megtudjuk, bogy Helfert báró ur egykor az osztrák cultusminisztériumban al-államtitkár volt. s mai napig titkos tanácsos és a régi müemlékek, épitmények felkutatására kiküldött bizottságnak elnöke, s mint ilyen, elég ideje van irodalmi munkákkal foglalkozni. Csak nem rég ideje bocsátott közre egy hason szellemü munkát az 184⁸/₉-iki magyar szabadságharczról, természetesen, ugyanazon impertinens tendentiákkal, melyekkel legujabb müvében találkozunk.

A „N. fr. Pr.“ Helfert gondolatmenetét a következőkben követi: „Helfert Ausztriának Magyarországgal való államjogi összefüggését 1526-tól fogva tárgyalja, s a pragmatica sanctiónak oly magyarázatot ad, mely szerint ezen okmány csupán a Habsburg dynastia trónörökösödését szabályozza, nem pedig az országoknak a fejedelemhez való államjogi viszonyait is. Magyarországra nézve kiemeli, hogy ez soha nem is akart „pusztán tiszta personal uniot,“ sőt inkább a legbensőbb összeköttetést óhajtotta (?) a többi tartományokkal, csak hogy alkotmányos államforma kikötése mellett; és soha nem igyekezett olyas alkotmányszerü szétszakadáson, mint a milyet a a dualismus akar előidézni. Az 1848-iki törvényeket már származásuknál fogva érvényteleneknek nyilvánitja, az 1000 éves alkotmány Helfert füleiben „gunyképen hangzik s szerinte ott, hol „jogszegés“ van csak, jog-folytonosságról szó sem lehet. — Aztán egészen felmelegszik midőn a márcz. 15-iki bécsi alkotmányról szól, s kimondja, hogy V. Ferdinánd, akkor, midőn a magyaroknak a márcz. 17-iki engedményeket tette, „nem atyai szive tiszta sugallatából“ cselekedett. Lám lám, Helfert ur, mi mindent nem tud, pedig V. Ferdinánd épen azon szavakkal szentesitette a márcz. 17-iki engedményeket. Ezen nyilatkozat és főleg a márczius 15-iki bécsi alkotmány védelmezése nem kevéssé lepi meg a „Neue freie Pressé“-t, mert épen Helfert báró volt az, ki 1849. márcz. 6-ának előestéjén Kremsierbe megérkezett, hogy gr. Stadionnal a márczius 15-ik alkotmányt hatályon kivül helyezze. — Helfert szerint a 48-ki törvények forradalmi természetüek, s azok a dynastia által desavouáltattak valamint a nem magyarok, s a bécsi országgyülés által is. — Deák Ferenczről Helfert oda nyilatkozik, hogy ez nem egyéb, mintegy „a napi szenvedélyek által elragadt államférfi.“

Az 1848-iki törvényektől még ma is irtózik Helfert ur, mint ördög a tömjéntől. Szerinte azok mozgalmas időkben ismét okul szolgálhatnak arra, hogy Magyarország elszakadjon Ausztriától.

S mindezek után minő jó tanácsesal lép fel a báró ur? Egyszerüen azzal, hogy a honvédhadsereg, s a honvédelmi miniszterium eltörlendő, s legyen Ausztria s Magyarországból, pusztán Osztrák császárság; — osztatlan államhitellel és állam adósággal. A jó „N. fr. Pr.“-nek ez utóbbi, a magyar pénzügyek jelen állása mellett épen nem látszik inyére lenni. A vám és quota kérdést épen nem is érinti, hanem annál inkább foglalkozik a sárgafekete zászló kérdésével, s vakmerően kimondja, hogy „nincs Ausztria és Magyarország,“ hanem „Ausztriában van egy Magyarország.“ „A kiegyezés egy gyenge pillanat szüleménye: el tehát vele. — de hogy aztan mi történjék tovább, azt Helfert ur majd talán a régi müemlékek kutatásával megbizottak ülésében fogja elmondani.

Végül a következőkben határozódik a „N. fr. Pr.“ itélete: „Helfert ur könyve alig más, mint egy salonképes nyilatkozat, mely uj alkotmányt követel Ausztria számára, a magyarok jogait tagadja, a kiegyezést perhorrescálja. Ez a szemérmes Fundamentalpolitika elmélete, mely elől a Venczelkoronájára való kilátást Sz István koronája zárja el. Elég, hogy figyelmeztetve vagyunk, hogy a szemérmes és szemérmetlen czechismus minő reményeket köt a kiegyezés megujitásához s végül óhajtja, hogy szeretné Pesten is ugyan e jeleket észlelni.“

SZINHÁZI SZEMLE.

(y) Szerdán, november 24-én adatott **„A tévedt nő“** (La Traviata). Nagy opera 4 felvonásban Irta Francesco Maria Piave; zenéjét szerzé Giseppe Verdi. Élvezetes előadás; már csak azért is érdekkel vártuk, hogy Erdélyi Mariette kisasszony a mult napokban éppen e szerepben énekelt, melyet most Gerecsné volt éneklendő S hogy ő szerepét kitünő sikerrel is oldotta meg, azt – ismerve kifogástalan játékát, s gyönyörü hangját — mondanunk is szinte felesleges. Minden áriái szépen sikerültek, s ha valamit még különösen ki lehet emelni, ugy megemlitjük a második felvonásban előfordult siró-áriát, melyet valóban müvészi sikerrel énekelt. Megemlitendők még Gerecs (Germont Alfréd) ki igyekezett az ő szakmájába nem vágó szerepet minél jobban énekelni; aztán Tanner (Germont György) ki hatással énekelt; s kis szerepükben Kriger Kornelia (Bervoix Flóra), és Timár (Letorieres vicomt). Az ének és zenekar összevágólag müködött. Közönség kevés számmal.

NAPI HIREK.

= **A jogászbálban** a Lady patronesse tisztét Gräffl Györffy Róza bárónő ő méltósága kegyeskedett elfogadni, mint arról legujabban örömmel értesülünk. A nevezett tisztelt bárónő nemcsak Debreczen társasköreiben, hanem országszerte fentartott fényes ismeretségeinél fogva nem különben nyájas és leereszkedő modora által bizonyára nagy vonzerőt fog kölcsönözni

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

EGY SZIVTELEN EMBER.

— ELBESZÉLÉS. —

Ifj. DUMAS SÁNDOR után

KOVÁCS GYULA.

(Folytatás.)

E beszélgetés alatt a nap egészen lehanyatlott, s csupán a kandalló tüzének vöröslő fénye emelé ki a beszélők arcát az esteli sötétes égben.

Mindketten elhallgattak; azt lehetett volna hinni, hogy a szobában nincs egyetlen élő lény sem: midőn az inas ismét megjelent.

— Lovag ur, szóllott az inas — kint egy ur várakozik, ki önnel akar beszélni.

— Hogy hivják?

— Valentin.

— Hogyan, Valentin?

— Éppen jókor jön; szóllott a lovag Julianhoz. Azután az inashoz fordulva folytatá:

— Bocsássa be.

— De az az ur egészen egyedül akarna beszélni lovag urral.

Montidy fölállott.

— Isten veled, szóllott barátjához.

— Ebédelj ma velem. Majd akkor elbeszélem, hogy Valentint mi hozta hozzám.

Julian távozott; s az inas a látogatót egy másik ajtón bevezette.

Mig a lovag egy pillanatra magában maradt, némi borzalmat érzett. Aztán fölélesztė a hamvadó tüzet.

Nem sokára belépett Valentin.

A mennyire a szobában uralgó félhomály öt látni engedé, az volt legjellemzőbb rajta, hogy tetőtől talpig feketébe volt öltözve; s daczára hogy még fiatal volt, — menése, tartása aggastyánt mutatott. Kopasz homloka körül — melyen két, három idoelőtti mély ránc huzódott keresztül — lelógott száraz, szálkás haja, mely egykor barna, de most szürke volt. Szemei olyanoknak látszottak, mintha a fáradt szemhéjak mögött kialudni akarnának. Szakálla, mely arcának kiálló s vörösszinü járomcsontjáról rendetlenül nőtt — harasztszerüen körité halavány és félig mindég nyitva levő ajkát, mely ugy nézett ki, mintha szájában valami nagy fájdalmat érezne, amely azt rendes helyzetéből kimozditja. Képzeljünk még ezekhez a legnagyobb hanyagságot öltözetében; de nem oly hanyagságot, mely szükségre mutatna, hanem olyat, mely a legnagyobb elfogultságot, s közönyösséget fejezi ki minden más iránt: — akkor oly ember áll előttünk, kinek gallérja alól elsoványodott nyak tünik elő; kinek összegyürt kézelői lecsusznak hosszu kezeire; s a ki görbe háta s előre álló térdeivel leginkább hasonlit egy sulyos bün alatt összeroskadott emberhez, vagy üdülő szélhüdötthöz.

Ez ember kezében egy kis vésett, ezüst tokocskát tartott.

— Ismer-é még lovag? Kérdezé Ilo urtól, midőn belépett.

— Alig! alig ismerém meg, édes Valentin. Mily változás! De foglaljon helyet, s beszélje el, hogy mi történt vele?

Valentin leült, vagyis inkább lerogyott a karosszékbe, melyet a lovag oda taszitott.

— Oh én végtelenül boldogtalan vagyok! Sohajtott föl, s a kandalló tüzére pillantott, melynek fényénél szemében két nagy köny csepp ragyogott.

— Mi történt vele?

— Képzelje, Renata elhagyott!

— Renata, neje?

Valentin egy mozdulattal igenlő feleletet adott; hogy beszélhessen, minden erejére szüksége volt.

— Hogyan? Elhagyta? Kérdé ismét a lovag.

— Elment!

— De ismét vissza fog térni?

— Nem, nem! az az ember sohasem fogja öt többé visszahozni.

— Kicsoda az az ember?

— A szeretője!

— Tehát szeretője volt?

— Igen! ugyebár iszonyu? Engem, ki öt annyira szerettem, ily silányul jutalmazott!

És ismét két könycsepp követte az előbbi kettőt, hasonlóan azon forráshoz, mely a kemény kőziklából cseppenként szivárog.

— Oh én, lovag, végtelenül szenvedtem! folytatá a szegény ember. Oly végtelenül, hogy midőn boldogságom közepette megtudtam a történteket: csaknem minden érzékeimtől megletem fosztva, s közel álltam a halálhoz!

— Majd az idő vigasztalást fog számára hozni.

Valentin lesütötte fejét, s mondá:

— Soha, soha többé!

A kétség szava, melyet itt kiejtett, talán sohasem volt oly panaszhangu.

— Nézzen reám: hajam kihullott, csak az ősz szálak maradtak meg. Az arcom sápadt lett! Ily szerencsétlenség mellett vigasztalódni sohasem lehet. Tehát visszahoztam önnek a...

Itt Valentin az ezüst tokra intett.

— Mit hozott nekem vissza? Kérdé a lovag.

— Jól tudhatja.

— Nem értem.

— A mit nekem adott.

— Szivemet?

— Igen.

(Folyt. köv.)

Vojnovics János, fakereskedő. 340. 2—10.

a jogászok báljának, mely hogy régi hírnevéhez hiven, legfényesebb farsangi mulatságaink egyike lesz, arról ugy fentebbi körülmény, mint a már tavaly is nagy ügyességgel müködött bálelnök routinirt elnöksége folytán éppen semmit sem kételkedünk.

× **Ferencz, modenai herczeg temetése** tegnap, szerdán d. u. 4 órakor tartatott meg Bécsben, nagyszerü ünnepélyességgel, melyben az udvar is résztvett. Az udvari gyászról lapunk első lapján már szólottunk.

× **Özv. Szöllösi Jánosné** halálának alkalmából az örökösök 10 frtot tettek le szerkesztőségünknél, melyet az ispotályi szegények között leendő kiosztás végett már illetékes helyére eljuttattunk, mit az örökösöknek átadott nyugta bizonyit. A szánandó szegények bizonyára áldani fogják a jótékonyságáról ismert boldogultnak elköltözött hamvait.

= **A helybeli nőtlen fiatal** emberek fényes táncestélyt fognak rendezni folyó év deczember hó 15-én a „Fehérló“ nagytermében.

= **A gazdász hallgatók** ugy halljuk a ránk következő farsangon nem fognak bált rendezni.

= **A helybeli iparos ifjak egylete dalköre** ujjászervezése tárgyában, folyó hó 27-én szombaton esteli 8 órakor az egylet helyiségében, Csapó-utczán értekezlet fog tartatni, melyre az önálló iparosok és iparos-segedek — habár még nem egyleti tagok is, de a dalkörbe óhajtanak lépni — ezennel meghivatnak. Debreczen, 1875. nov. 25-én. Az elnökség.

× **Bruckner Béla** haláláról utólagosan következő gyászjelentést vettük: Bruckner Ernő debreczeni épitész, mint apa, ugy a maga, mint gyermekei Imre, s neje Hulka Amália, Ida, Karolina, Ernő és Róza nevében is mélyen megszomorodott szivvel jelenti forrón szeretett kedves fiának, testvérjöknek, illetőleg sógorának Bruckner Béla 3-ad éves orvostanhallgatónak, élete 21-ik évében rövid szenvedés után f. é, november 22-én délután 12 és ½ órakor történt csendes kimultát. A kedves halott hült tetemei f. é. november 24-én délután 3 órakor fognak a reformátusok szertartása szerint az orvosi egyetemtől (IV. kerület, ujvilág-utcza 2. szám) a kerepesi-ut melletti sirkertben az örök nyugalomnak átadatni. Budapest, 1875. november 23-án. Áldás poraira!

× **„A debreczeni szintársulat“** czim alatt tegnap czikksorozatot kezdett meg a „N.-Várad“-ban az ismert kritikus, Rádl Ödön. — Mennyiben a czikksorozat még nincs befejezve, nem szólunk róla, hanem befejeztével megfogjuk tenni megjegyzéseinket e minket közelebbről érdeklő ügyben.

× **A közegészségügyi bizottság** holnapután, f. hó 27-én d. u. 3 órakor a városháza szokott tanácsnoki szobájában ülést tart, melyre az illetők meghivatnak. Tárgy: az 1876. évi budget s a hortobágyi keserüviz stb.

× **A hirlapoknak** a kapuk és utczaajtók alatt bedugása napirenden van, mely helytelen szokásnak esős és sáros időben az a kellemetlen következése van, hogy a nyájas olvasó tisztességes sárfoltokkal tarkázva kapja az ujságot kezébe, s néha a legérdekesebb czikkeket nem olvashatja el. Az illetékes helyekről elvárjuk e tekintetben a mielőbbi intézkedést.*)

(Beküldetett.)

× **A helybeli nőegylet** árvaháza előtt — mint ez közvetlen forrásból tudtunkra jutott — ma reggel egy kocsis fajta ember állott meg és egy két év körüli kis leánykát tett be az udvarra, s azt — gyorsan eltávozván — ott hagyta. — Miután a nőegylet árvaházába ily kisdedeket nem helyezhet el, — a további intézkedések és a gyermek szülei kipuhatolása végett — a hatóságnál megtétettek a kellő lépések.

× **Hirdetés.** A nagyméltóságu m. kir. belügyminiszteriumnak folyó év és hó 12-én 55653. szám alatt kelt intézvénye mellett közölt, s a m. kir. pénzügyi miniszterium által szerkesztett kimutatás szerint, a szab. kir. Debreczen város határában a folyó évben a kincstár részére engedély mellett termelt dohány beváltásának határidejéül 1875. évi decz. hó 13-dikától 1876. évi marczius hó 10-dik napjáig terjedő időkhöz tüzetett ki. Debreczen, 1875. november 23-án. Kapitányi hivatal.

× **Hirdetmény.** A törvényhatósági bizottság legtöbb adófizetőkből álló tagjainak (**virilisek**) névsorát az 1870-dik évi XLII-dik t. czikk alapján minden év végével az „igazoló választmány“ állitja össze s illetőleg igazitja ki, — s ugyanezen törvény 23. §-sa szerint a sorrend megállapításánál az állami-, felekezeti-, községi- és magánintézetek tanárai, a tudományos akademiák tagjai, a folyóirat- és lapszerkesztők, a lelkészek, az ipar- és kereskedelmi kamarák bel és kültagjai, ugy szintén a magyar államban érvényes oklevéllel ellátott: tudorok, ügyvédek, orvosok, mérnökök, gyógyszerészek, sebészek, bányászok, erdészek és gazdatiszteknek összes egyenes állam-adója kétszeresen számittatik; továbbá a férj vagy atya államadójába a nő, valamint a kiskoru gyermekek államadójába is beszámitandó, ha a nőnek vagy a kiskoru gyermekeknek vagyonát kezeli. — Ezekhez képest: Felhivatnak a törvényhatósági bizottsági tagságra a 23. § szerint igényttartók, hogyha a hivatolt törvényben foglalt s fentebb jelzett kedvezményeket igénybe venni óhajtják, valamint ha az adóhivatali kimutatásban foglalt legtöbb adófizetők nevei, vagy az ott kitett adóösszegek ellenében felszólamlani kivánnak, e végett a városház kistanács termében ülésező Igazoló választmány előtt folyó évi November hó 28, és 30-dik napjain d. e. 9–12, és d. u. 3–5 óráig, szóval vagy irásban jelentkezzenek, s felszólamlásaikat terjeszszék elő illetőleg igazolják, mely jelentkezésre saját személyüket illetőleg a közelebbi évben igazolt bizottsági tagok is kötelezvék, ellenesetben a 24. §. szerint az adó kétszeres beszámitásának kedvezményétől ezen egy alkalomra elesnek. — Kelt Debreczenben, 1875. November 17-én a város törvényhatóságának Igazolóválasztmányából. — **Csurka János,** jegyző.

*) Részünkről lapkihordóinknál már régebben megtettük azt, s most csupán az iránt bátorkodunk t. helybeli előfizetőinket felkérni, miszerint a kapuajtó kinyitására kötelezett cselédséget oda utasitsák, hogy a lapkihordót ne várakoztassák néha egy negyedóráig is az utcza-ajtó előtt.

Szerk.

△ **Mezey Mihály** N.-Várad város egyik legtekintélyesebb polgára — mint a ma d. u. érkezett „N. V.“-ból olvassuk, megszünt élni. Több éven keresztül volt N.-Várad főjegyzője, ő teremtette a nagyváradi tüzoltó egyletet, nemcsak hanem ő tartotta fen benne az életet is, s az betegségével bomlásnak indult. Benne Nagy-Várad városa egyik legtevékenyebb polgárát vesztette el. Temetése ma d. u. ½3 órakor volt végbe menendő.' Béke hamvaira! Áldás emlékére!!

× **Az „Üstökös“ hatása.** A „Vasmegyei Közlöny“ irja: A napokban Szombathelyen egyik kávéházban egy uri ember az „Üstökös“-nek a szarvasi borbély szótárából vett idézeteit olvasgatá. Egyszer csak elkezdett mosolyogni. Azután nevetett, mig végre hangos hahotában tört ki. De ezzel még nincs vége, mert csakhamar elkezdett csuklani, majd heves görcsöket kapott, melyek aztán el sem álltak. Csak orvosi segélynek köszönhető, hogy e remek szarvasi borbély szótára emberünket meg nem ölte.

= **Közeledik az uj év,** a mikor az uj mérték kötelezőleg életbe lép. Itt az ideje, hogy mindenki siessen magátaz uj mértékekkel ellátni. Az ürmértékekre nézve ajánlólag emlithetjük fel, Preiszer Sámuel bádogos üzletét, hol saját, tehát belföldi készitményü literek, félliterek, s minden egyéb ürmértékek kitünő minőségben, hitelesitve jutányos áron kaphatók. Rajta kell lennünk, hogy az uj mértékekért kiadandó pénz ne vándoroljon külföldiek zsebébe, hanem pártoljuk saját iparunkat, mert azzal is hozzájárulunk a közjólét emeléséhez. Preiszer Sámuel üzlete a városház alatt, lapunk szerkesztősége szomszédságában.

— **A szarvasmarha husárak** fontonként a helybeli mészárosok által f. hó 24-től kezdve decz. 1-ig megállapitva, s a hatóságnál szabályszerüleg bejelentve a következők: 19 kr: a mészáros ipar-társulatnak hatvan-utczán levő közös árudájában; 20 kr: várad utczán, Balsai Gábornak hatvan- és csapó-utczai mészárszékeiben Rácz Györgynél: csapó- és sasutczán, s Balog Istvánnál ugyancsak csapó utczán; 21 kr: rózsatéren Rácz József és Jánosnál; 23 kr: Telekiutczán; minden többi mészárszékben: 22 kr.

CSARNOK.

Barcarole.

Ablakom alatt, — a csatorna vizében
Fördik a hold képe;
Hoszan szövi rajta ezüstös sugarát,
A mint bele lépe.
Sugarából juttat — mert van módja benne,
Hogy böven prédálja —
Csatornára nyiló kettős ablakomnak
Puha párnájára, —
Karcsu gondolának evezője hallik,
Azaz, — csak csapása;
Fölszáll az éjdal, — epedőn kiséri
A viz locscsanása.
Félálmosam léptem holdas ablakomhoz,
Elvvágyó kebellel;
Holdsugár, gondola, csöndes éj, — éji-dal
Kéjérzettel tölt — el.
Holdvilág! — az megvolt, — de a gondolának
Helyét más pótolta:
Egy fakó taliga, s ezt egy kényszeredett
Bucephalus vonta; —
A hig habarékban evezőlapát helyt
Használta négy lábát;
Elkésett szolgáló kutra siettében
Fütta vig nótáját.
Debreczen, 1870.

Kadarcsy.

Egy darab paradicsom.

(Uti naplómból.)

‡‡ Ki Heilbronnál a Neckar egyik csinos gőzösére száll, mindig érdekkel tekint föl utközben Wimpfen hegyi városka ódon falaira, mely városka Heilbronntól nehány órányira, egy elég meredek hegy tetejéről néz alá, De elragadó a kilátás, ha e hegyre fölhágunk, s felülről tekintünk le a gyönyörü panorámára. Kevés helye van Németországnak, honnan ily tündéries kép tárul elénk, a Mathild-fürdő terasseáról; vetekedik ez a Rajnavidék legszebb látképével.

A Neckar vize Yaxtfelden alól egy órányira ivet képez; ez iv legnagyobb kanyarulatánál, közvetlen a Neckar habjaiból emelkedik ki a kétszáz lábnyi meredek, melynek tetejéről Wimpfen régi falai s ódon tornyai a folyóban tükröződnek. Lábaink alatt látjuk elsikamlani a hajókat, órahoszant követhetjük azokat szemeinkkel le és fölfelé, mig az emlitett félkört áthaladják. Jobbra, azon szögletben, mit a Kocher vize a Neckárba ömlésénél képez, látjuk az ősrégi Kochendorfot; nehány száz lépésnyire följebb a vidám Jaxtfeld látszik, — e kettőt csaknem összekötik Fridrichshall uj épületei, melyek egyenközü vonalokban nyulnak végig a viz partján. Jobbról és balról távozik tőlünk a csalfa Neckar, s helyet enged Heinsheim falvának s a völgyi Wimpfennek, melynek hires góth kolostortemploma karcsu tornyaival, a szép hárs és gesztenye erdőből magaslik ki. A völgyi Wimpfen mellett, a hegy tövéhez támaszkodva, hosszu sora nyulik el Ludwigshall sötétszürke épületeinek, melyek a hegyre is fölkapaszkodnak, s a hegyen nyugvó városka végső házainak szomszédjaivá szegődnek. Ott csodálhatjuk tiszteletre méltó omladékait azon ősrégi négyszögü toronynak, melyet még a rómaiak épitettek, husz század tomboló vihara zugott át rajta, s maradványaiban csaknem elpusztulhatlan erejét szemlélhetjük, az akkori épitészetnek.

Épen szembe velünk, virágzó rétek, hullámzó kalásztenger között üdezöld gyümölcsfák koszorujában mosolyog felénk a kedves Offenau és Klemenshall, — kissé lentebb pedig, a porzó országuton tul Hornek vára világos falai tünnek elő magas gömbölyü tornyával. E vár tövéhez Gundelsheim városka huzódott, melyből csak a magasabb házak tetői látszanak ki. Offenau és Jaxtfeld mögött téres tájképen kéjeleg szemünk, a messzi sikság rét és sötétebbzöld erdőség által van tarkázva, melyekből számtalan torony emelkedik ki. Balra tekintve Heinsheim mögött Ehrenberg vára sötöt falait látjuk, melynek borostyánnal koszoruzott erős tornya még sokáig daczolhat a zivatarok ostromló seregei ellen. Még távolabb, a Gendelsheim fölötti magaslatokon tul, nagyszerü rom tekint felénk, Hornberg ez, a berlichingeni Götz ősrégi lovagvára; s az elől látszó magaslaton, melyen tul Hornek vára emelkedik, magánosan áll, messze széttekintve a vidékre, szent Mihály kápolnája, mely egyik oldalfalában örzi vörös homokkőből faragott oltárát a fekete Junónak; e régi oltár bizonyitja, hogy e magaslatokon már a rómaiak is imádkoztak az ő isteneikhez. (Folyt. köv.)

Vig operette, és mulattató vigjáték.

Debreczeni szinház.

III-ik bérlet. 13-dik szám.

Pénteken, nov. 26-kán

adatik:

NŐNÖVELDE.

Vig operette 2 felvonásban.

Ezt megelőzi:

SÜKETNEK KELL LENNI.

Vigjáték 1 felvonásban.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

NYILTTÉR.

Szürszabó varrógépek.

Paplan raktár — Fehérnemüek.

A közelgő ünnepek alkalmából, van szerencsém a t. családapáknak a valódi amerikai

SINGER VARRÓGÉPEKET

mint a legczélszerübb ajándékot tisztelettel ajánlani, melyekből ismét egy nagy szállitmány érkezik és a legjutányosabb árban egyedül nállam kaphatók, részletfizetésre is.

Mély tisztelettel

Holvay Gyula

a Singer-társulat képviselője.

Családi varrógépek.

HIRDETÉSEK.

ÁRJEGYZÉKE

BURGER LIPÓT

EGYEDÜLI FEHÉRNEMÜ RAKTÁRÁNAK

Gallérok. Debreczenben, főpiacz 2139. sz. alatt. **Kézelők.**

Férfi harisnyák és kesztyük gyári raktára.

Férfi szines cretoningek frt 1.30, 1.50, 1.70 kr.
Férfi cretoningek 2 gallérral 1.80, 2 frt, 2.30, 2.60 kr.
Férfi chiffoningek 1 frt, 1.20, 1.50, 1.75, 2, 2.20 kr.
Férfi chiffoningek himzett betéttel 2.20, 2.50, 3 frt.
Férfi oxfordingek két gallérral 1.90, 2.20, 2.60 kr.
Férfi vászonlábravalók 90 kr, 1 frt, 1.20, 1.40 krig.

Női chiffoningek 1.30, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20 kr.
Női chiffoningek himzett betéttel 1.80, 2 fr, 2.30, 2.60, 3 fr.
Női vászoningek „ „ 2 fr, 2.40, 2.80, 3, 3.40 kr.

Női hálórekli 1.20, 1.50, 1.70, 1.90, 2.20 kr.
Női hálórekli himzett betéttel 1.50, 1.80, 2, 2.30, 1.80 kr.
Női alsónadrágok 1.20, 1.40, 1.60, himzett 1.80, 2, 2.30.
Női alsószoknyák 2.20, 2.40, 2.70, himzett 2.80, 3.20, 3.80.
Gyermekingek, háló reklik, alsó nadrágok, szoknyák, zsebkendők, legnagyobb választékban.

Női harisnyák, kesztyük és csinos kötött raktára.

Franczia Miederek. **Vidéki megrendelések legpontosabban eszközöltetnek.** **Legujabb Nyakkendök.**

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a felperes Debreczen város polgármestere részére alperes özvegy Konrád Sámuelné Szatmári Sárától és néhai Konrád Sámuel örököseitől 1500 frt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 4664. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 9035 frtra kecsült hatvanutczai 1546. számu házastelek a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, az a kitüzött második határidőben folyó évi **deczember 16-án** d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 900 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számitott 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875. évi november hó 19-én tartott üléséből.

Hegedüs István,
aljegyző.

2—3 350.

Kiadó lak.

Széchenyi-utczán egy hat szobából (s pincze, kamara stb.) álló lakás minden perczben, egészen vagy pedig fele részben kiadó. A szobák közül 3 utczára, s 3 az udvarra néz.

Értekezhetni szerkesztőségünkben.

343. 3—3.

Van szerencsénk a t. cz. közönségnek az egész birodalomban jó hirüvé vált, ereje s zamatossága által kitünőnek bizonyult

császár-kávénkat

becses figyelmébe ajánlani. — Különösen az általunk követett pergelési mód — továbbá pergeléshez

a legfinomabb faj kávék

használata által sikerült a nagy közönség eddigi bizalmát részünkre kiérdemelni, s bizton reméljük, hogy azt a jövőre is megtarthatni szerencsések leendünk.

A t. cz. fogyasztó közönség különböző izlésének is megfelelendő, külön-külön a legjobb **Cuba** és **Menado** kávékból tartunk készletben, és pedig minden egyéb pótszer hozzá vegyitése nélküli, tiszta minőségben, a következő árak mellett:

1 szelencze 500 gramm tartalommal frt 1.08
1 „ 250 „ „ frt —.54

A szelenczék külön 35 és 30 krért számittatnak, s ugyanezen árban visszavétetnek.

Bécs, 1875. november hó. 2—5 347.

Böttcher és társa.

Raktárunk Debreczenben: ***Csanak József*** fűszer kereskedésében.

Arverési hirdetés.

Vagyonbukott Szabó Károly és neje Demjén Juliánna debreczeni lakosok csődhitelezői **választmányának** 3875. sz. a. határozata folytán elrendelt tömeggondnok részéről közhirré tétetik, miszerint a csődtömeghez tartozó, a bejelentési határidőkig senki által nem igényelt ingatlanok u. m. a debreczeni 2370. számu telekjegyzőkönyvben A I. 2505. és 8252. h. r. sz. a. bejegyzett 6000 o. frtra becsült Debreczen piacz-utcza tizenháromvárosi 1666. sorszámu házbirtok s ondódi külső földje f. **1875. évi deczember 22-ik,** szükségesetére jövő 1876. **évi január hó 24-ik,** napján d. u. 3 órakor **a helyszinén** tartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 600frt, az árverelni szándékozók által előlirt tömeggondnok kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-sö árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig a leütéstől számitva 1, 3 és 4 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 10% kamataival alólirt **tömeggondnoknál** lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő az ondódi külső földnekazonnal, a háznak pedig 1876. évi pünkösd 2-ik napján lép birtokába és használatába; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog a maga utján bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlan után 1876. évi jan. 1. napjától fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Debreczenben, 1875. nov. 6.

Torday Gábor,
tömeggondnok.

3—3 349.

246. számu

Árjegyzéke

az

‚ISTVÁN‘ gőzmalom

készitményeinek

Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben, költségmentesen, Debreczenben kötelezettség nélkül.

Ingyen zsákkal.

A	Asztali dara nagyszemü	. . .	14.20
„	B szinte szinte 50 ℔. zsacsk.		14.40
„	B szinte apró szemü . . .		14.20
„	szinte szinte 50 ℔. zsacsk.		14.40
„	C Dara középszerü . . .		13.—
„	szinth 50 ℔-os zsacskóval	.	13.20
„	0 Királyliszt		13.80
„	1 Lángliszt		13.20
„	2 Montliszt		12.60
„	3 Zsemlyeliszt különös . . .		12.—
„	4 Fehér kenyérliszt 1-sö rendü	.	11.40
„	5 „ „ szinte 2-od „	.	10.40
„	6 „ „ szinte 2-od „	.	9.40
„	7 Barna kenyérliszt 1-sö rendü	.	7.60
„	8 „ „ szinte 2-od „	.	6.40
„	9 Lábliszt 1-sö rendü	.	5.20
„	10 „ „ 2-od „	.	3.60
„	11 Finom korpa zsákkal	.	2.40
„	12 „ „ korpa zsák nélkül	.	2.
„	R I „ „ korpa zsákkal	.	2.
„	R II „ Rozsliszt 1-sö rendü	.	1.60
„	R II szinte 2-od „	.	9.—
„	R III szinte 3-ad „	.	—.—
„	R IV szinte 4-ed „	.	6.40
„	A K Árpakása 00	.	—.—
„	„ szinte 0	.	20.—
„	„ szinte 1	.	18.—
„	„ szinte 2	.	14.—
„	„ szinte 3	.	10.40
„	„ Árpadara 5	.	10.—
„	A Árpaliszt 6	.	14.—
			4.20

Debreczen, 1875. november 16.

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.